

Retea de traficanti, anihilata de procurori

VOCEA VÂLCII

” Ascultarea telefoanelor a făcut minuni ” la începutul acestui an, o rețea de migranți, care avea cartierul general în parcare de la Budești, ce aparține SC Dozana SRL, a fost descoperită de polițiștii și procurorii vâlceni ” capul rețelei, Daniel Bokarp, ajutat de câțiva conaționali făcea trafic de migranți, în special kurzi, din zonele extrem de sărace ale Turciei (Urfa și Diyarbakir) spre țările Uniunii Europene, unde aceștia încercau să-și găsească un rost, muncind la negru ” deși fuseseră arestați capii importanți ai rețelei, la o lună de zile Daniel Bokarp a fost pus în libertate

Procurorii DIICOT și polițiștii de la Serviciul de Combatere a Criminalității Organizate au reușit, în urmăcu trei luni de zile, anihilarea unei rețele de traficanți de persoane, care în lunile ianuarie și februarie 2006 au pregătit două loturi compuse din 6, respectiv 10 emigranți, pentru a trece ilegal frontiera României, astfel încât să pătrundă clandestin pe teritoriul Uniunii Europene. La sfârșitul anului trecut, polițiștii au aflat că într-un tir care urma să se deplaseze spre Germania și care era staționat în parcare de la firma Dozana SRL, se află cetățeni turci de naționalitate kurdă. De asemenea, un cetățean turc, șofer pe un astfel de tir, le-a declarat polițiștilor că , fără voia lui, a transportat în Germania, ilegal, mai mulți emigranți, în condițiile în care își parcase tirul lângă restaurantul societății Dozana SRL.

Capul rețelei

Unul din pionii importanți ai rețelei de traficanți este cetățeanul suedez de origine turcă , Daniel Bokarp. Acesta a devenit asociatul unic și administrator al SC Dozana SRL, din comuna Budești, societate pe care a preluat-o cu o parte din personal și cu toată infrastructura de la fostul administrator. În cadrul societății, funcționează un restaurant deservit de personal român, dar și de naționalitate turcă în anumite perioade, restaurant unde se pot mânca preparate culinare și băuturi specific turcești. Acolo, funcționează și o parcare amenajată pe un teren închiriat, unde, de regulă, staționează pe timpul nopții, tirurile turcești, aflate în tranzit. Aparent, Daniel Bokarp a pus bazele unei afaceri oneste în România, deși anchetatorii sunt suspicioși cu privire la adevăratele scopuri ale omului de afaceri pentru că acesta susține că în Suedia este proprietarul a 10 magazine. Și atunci, se naște întrebarea: ce caută un astfel de manager, care deține 10 magazine într-o țară avansată economic și social, la o parcare modestă din România, ce nu-i aducea un venit substanțial din activitatea desfășurată și la o societate comercială cu un capital social de 2 milioane lei vechi? Adevărata afacere este cea de trafic de emigranți, în special kurzi, din zonele extrem de sărace ale Turciei (Urfa și Diyarbakir) spre țările Uniunii Europene, unde aceștia încercau să-și găsească un rost, muncind la negru. Încă de la preluarea societății, Bokarp le-a cerut angajaților, fără nici un fel de explicații, să-i întrebe pe șoferii turci dacă se deplasează spre Germania și dacă „da” să-l anunțe imediat. Și cum Daniel Bokarp nu putea să acționeze singur, el a fost ajutat, în diferite perioade, de Murat Demirtag și Koc Cengiz, precum și de alți turci, cum ar fi Zulfu Alagoz, punând astfel bazele unei adevărate rețele de traficare a emigranților, care avea „ciubul” în parcare de la Budești. Afacerea era extrem de profitabilă pentru traficanți dacă ținem cont că fiecare emigrant era obligat să plătească sume cuprinse între 2.000 și 4.000 EURO.

Un prim eșec pentru rețeaua lui Bokarp

La sfârșitul anului trecut, 4 cetățeni turci de naționalitate kurdă au ajuns în România, pe aeroportul Otopeni. Intrarea lor în țară a fost legală deoarece anterior obținuseră viză turistică . Cei 4 aveau ca destinație finală o țară membră UE și, în acest scop, ei au fost îndrumați de o persoană din Istanbul, Zulfu Alagoz, ca atunci când ajung în București să ia legătura telefonică cu Daniel Bokarp. În fața anchetatorilor, Bokarp a spus că nu îl cunoaște pe acest Alagoz, deși înregistrările discuțiilor telefonice dezmințeau declarațiile lui Bokarp. Emigranții au fost preluați din București de Murat Demirtag și aduși în Vâlcea, unde au fost cazați la două pensiuni din comuna Golești. Emigranților li s-a interzis să iasă din camere pentru nu a da naștere la suspiciuni. Meniul lor zilnic era compus dintr-o supă, cafea și ceai, pe care le-au plătit tot victimele, ca și contravaloarea cazării. Celor 4 kurzi li s-a ascuns modalitatea concretă prin care vor părăsi România, promițându-li-se că ori li se va obține viza, ori vor pleca însoțiți de șoferii turci cu consimțământul lor. Bokarp și prietenul său Demirtag le-au pretins și au primit de la cei 4 kurzi suma totală de 5.592 EURO și 100 USD, însă deși luaseră banii nu se ivea nici o posibilitate de a-i „expedia” pe cei 4 kurzi, a căror răbdare ajunsese la limită.

Au încercat săpăcă lească șoferii de tir

Ocazia s-a ivit în data de 28 decembrie 2005, când în parcare de la Budești au staționat două tiruri, ai căror conducători trebuiau să ajungă în Germania, la un târg internațional de mobilă. În restaurantul lui Bokarp, șoferii au servit masa și băut pe săturate bere și rachiu turcesc. Patronul Daniel Bokarp a manifestat o politețe exagerată față de cei trei șoferi și chiar le-a oferit gratuit o sticlă de rachiu turcesc. Pe la orele 2.30-3.00 dimineața, șoferii, cu capetele pline de aburii bahici, s-au dus la odihnă în camioane. La nici o jumătate de oră, După ce s-au asigurat că șoferii dorm buștean, afaceristul Bokarp s-a urcat în autoturismul său, Audi A6, cu nr. BWB 307 pentru a face o verificare a zonei. După ce s-a asigurat că zona nu este supravegheată de polițiști, l-a luat în mașină pe Murat și, împreună, au mers până la Golești, unde erau cazați emigranții. Acolo, a rămas doar Murat, care i-a trezit pe cei 4, spunându-le că urmează să plece în Germania. Tot atunci, le-a reținut și pașapoartele, precum și biletele de avion, cu care transfugii se puteau întoarce în Turcia, pretextând că suma

plătităde ei este insuficientăși că cei 4 vor intra din nou în posesia documentelor, După ce vor ajunge la destinație, cu condiția sămai plătească câte 500 EURO de persoană. Ajunși în parcare de la Budești cu un taxi, Murat a verificat cele două tiruri pentru a vedea dacă este loc pentru kurzi, prin tăierea prelatei tirurilor. La primul nu au avut noroc, însă în cel de-al doilea exista loc pentru transfugi. Breșa făcutăde Murat a fost lipitădin interiorul tirului de kurzi cu o bandăadezivă.

Dimineața, la orele 7.00, șoferii s-au trezit și înainte de plecare au verificat tirurile, ocazie cu care au descoperit cele două tăieturi în prelatăși, asemenea, emigranții ascunși în tir. Imediat, șoferii au anunțat barmana des serviciu, care, la rândul ei, a înștiințat poliția de cele întâmplate. Văzând că au fost descoperiți, Bokarp și prietenul său Murat au dispărut din zonă. Poliția a procedat la desigilarea tirurilor, iar cei 4 kurzi au fost preluați pentru cercetări. Inițial, cei 4 kurzi au ezitat în declarații pentru că erau amenințați telefonic de Murat Demirtag. Ei au fost predați Autorității pentru Străini Biroul Vâlcea, care le-a cerut săpărăsească teritoriul României și săse întoarcă în Turcia. Pentru a-și recupera banii, pașapoartele și biletele de călătorie, kurzii l-au că utat pe Murat. Acesta a încercat să-i mai ducă cu vorba, promițându-le că va găsi o altămodalitate pentru a ajunge în spațiul european. Așadar, cu ajutorul unui taximetrist, Nelu Fudulu, kurzii au fost transportați în București și cazați în locuința Tudoriței Ioniță. Au fost din nou descoperiți de polițiști și de aceastădată, kurzii le-au spus polițiștilor adevărul despre întreaga poveste.

Prinși în flagrant

Eșecul primei „operațiuni”□ nu l-a demoralizat pe Daniel Bokarp, care nemaiputând beneficia de serviciile lui Murat, ce s-a dat dispărut pentru a scă pa de rigorile legii, acesta s-a asociat cu un alt turc, Cengiz Koc, pentru a pune la cale alte ilegalități. De aceastădată, ei au fost monitorizați permanent de polițiști și procurori, care au cerut Judecă toriei Rm. Vâlcea interceptarea convorbirilor telefonice dintre membrii rețelei. În data de 21 februarie 2006, Cengiz Koc a transportat în apropierea orașelor Pitești și Rm. Vâlcea 6 emigranți de origine turcă și kurdă, pentru a le facilita intrarea în spațiul european, folosind același modus operandi ca și Murat. Cengiz Koc a împrumutat de la alt turc, patronul SC Lumitrans SRL, un microbuz Volkswagen, de culoare albăcu nr. VL 02 „TYW. Timp de o săptămânăde zile, cei 6 emigranți au stat în respectivul microbuz, fărăa avea minime condiții de trai. În tot acest timp, Cengiz Koc, care conducea microbuzul, făcea deplasări succesive între Pitești și Rm. Vâlcea pentru că nu avea unde să-i cazeze pe emigranți și se temea că prezența lor prelungităîntr-un singur loc, ar fi atras atenția autorităților. De asemenea, Cengiz Koc ținea legătura telefonică cu Bokarp, care îi spunea că trebuie sămai aștepte deoarece tirurile din parcare sa fie se întorc în Turcia, fie nu au prelate, iar emigranții nu pot fi ascunși. Tot din discuțiile telefonice dintre cei doi rezulta că trebuie găsităo soluție urgentăpentru cazarea emigranților deoarece starea de obosealăde determinatăde șederea prelungităîn microbuz i-a adus într-o stare psihică disperată. În sfârșit, în data de 27 februarie 2006, în parcare de la Bokarp a sosit un tir care avea destinația Germania. Imediat, patronul parcarii a luat legătura telefonică cu Cengiz Koc și i-a cerut săse apropie de parcare de la Budești la o distanțărezonabilă, astfel încât, la momentul oportun, săfie posibilăurcarea emigranților în tir. Totodată, Bokarp i-a cerut barmani că tălina Ropcea să-i ținăcompanie șoferului de tir și să-l determine săconsume băuturi alcoolice în exces. Numai că planurile traficantilor au fost date peste cap de polițiști și procurori care, în aceeași seară, au descins în forțăși i-au descoperit pe cei 6 emigranți și șoferul Cengiz Koc în microbuz, la o distanțade 1 kilometru de parcare de la Budești. În microbuz a fost găsităo scară, iar asupra emigranților s-a găsit un cuțit rabatabil și o bandăadezivă.

Condiții inumane

În scopul obținerii a unor sume de bani cât mai mari, traficantii nu s-au gândit nici măcar o clipăla viața celor pe care doreau să-i treacă ilegal granița. În ambele cazuri, viața emigranților a fost pusăîn pericol pentru că deplasarea în Germania urma săse facă fărăapă, fărăalimente și în condiții de temperaturăscă zutăcu toate

că traficanții încasaseră, în prealabil, sume de bani pentru aceste bunuri și pentru paturile necesare transportului, dar, în mod intenționat, au refuzat să le pună la dispoziția emigranților. În privința emigranților aduși în țară în februarie 2006, aceștia au avut parte de un tratament inuman și degradant pentru că au fost obligați să stea zile și nopți în șir într-un microbuz, tot pe timp de iarnă și în absența unor minime condiții de igienă și confort.

Pentru a fi eliberat, Bokarp a făcut greva foamei

Cei trei, Daniel Bokarp, Murat Demirtag și Cengiz Koc se fac vinovați de trafic de migranți deoarece ei au pus la cale o adevărată rețea de îndrumare și călăuzire a mai multor persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei. Traficanții s-au asociat în vederea comiterii de infracțiuni, iar împărțirea rolurilor fiecăruia, pentru aducerea la îndeplinire a obiectivelor stabilite, pregătirea din timp a „operațiunilor”, colaborarea permanentă dintre ei dovedește modul organizat în care au acționat ca într-o rețea. Pe numele celor trei cetățeni turci s-au emis mandate de arestare preventivă pentru 29 de zile. Șoferul Cengiz Koc, în speranța că va scăpa de acuzația de trafic de migranți, și-a schimbat declarația inițială pozând în victimă. În data de 19 aprilie a.c., Daniel Bokarp a fost pus în libertate de o instanță a Judecătoria Rm. Vâlcea, motivându-se că de la dosar ar lipsi elemente certe din care să rezulte pericolul săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, s-a ținut cont și de existența unor puternice suferințe de ordin medical accentuate în cursul detenției. Starea de sănătate a lui Bokarp s-a înrăutățit datorită faptului că a refuzat să se hrănească și nu a avut unor afecțiuni grave existente înainte de arestare. Ce pericol social mai mare trebuie probat cunoscându-se activitatea infracțională a lui Bokarp? Acesta a desfășurat o intensă și repetată activitate de trafic de migranți, din Turcia spre țările UE. Cum nu poate fi considerat Daniel Bokarp pericol social, atâta timp cât acesta i-a cerut unui conațional să aplice o corecție fizică unei persoane cu care a intrat în conflict de interese și apoi să-i înainteze fotografia?

În sfârșit, acest proces este unul lung, de uzură, care cu siguranță va dura ani buni, timp în care victimele și martorii vor fi tracasați și plimbați prin sălile de judecată. Aflat în libertate, capul rețelei, Daniel Bokarp, își va putea relua nestingherit vechile obiceiuri, mai ales că nu-i va fi greu să-și găsească noi parteneri de afaceri.

Magda Tolea